



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

**Parisiis, 1644**

Epistola Constantini Avg. ad Vicarium Africae, vt Arelatem ad Concilium ire iubeat partes inter quas erat controuersia. Constantinvs Avgvstvs Aelafio.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15072**

Acta Siluestri Papæ germana & authentica, a Græcorum corruptelis expurgata, summatim descripta, vide in epistola prima Hadriani Papæ I. ad Constantinum & Irenem imperatores: & epistola tertia eiusdem Hadriani, ad Carolum regem Francorum. Quibus locis quibusque temporibus eadem Acta per impostores Græcos corrupta fuerint, vide infra in Notis ad edictum Constantini imperatoris, cui eadem Acta inserta leguntur.

ANNO  
CHRISTI  
314.

CONCILIVM ARELATENSE I.

CONSTANTINI MAGNI IVSSV IN  
Cæciliani & Donatistarum causa<sup>b</sup> celebratum Vo-  
lufiano & Anniano cons. anno Christi cccxiv. Silue-  
stri Papæ primo, Constantini eiusdem Augusti nono,  
cum Marinus eius vrbis esset Episcopus.

EPISTOLA CONSTANTINI AVG.  
*ad Vicarium Africae, ut Arelatem ad Concilium  
ire iubeat partes inter quas erat  
controuersia.*

CONSTANTINVS AVGVSTVS<sup>a</sup> ÆLAFIO.

**I**AM quidem antehac, cum perlatum fuisset ad scientiam meam, apud Africam nostram plures vesano furore vanis criminationibus contra se inuicem super obseruantia sanctissimæ fidei Catholicæ dissidere cœpisse, dirimendæ dissensionis huiusmodi causa placuerat mihi, vt ad urbem Romam tam Cæcilianus Carthaginienfis Episcopus, contra quem vel maxime vniuersi sæpe me conuenerant, quam etiam aliqui ex his, qui ei quædam obiicienda crediderant, præsentiam sui exhiberent. Nam etiam ad supradictam urbem nostram Romam quosdam Episcopos ex Galliis ire præceperam; vt tam hi pro integritate vitæ suæ, atque laudabili instituto, sed & septem eiusdem communionis, quam etiam vrbis Romæ Episcopus, atque illi qui cum iisdem cognoscerent, possent rei quæ videbatur esse commota, finem debitum adhibere. Qui quidem ea quæcumque in præsentia eorum fuerunt gesta, cuncta ad scientiam meam etiam actis habitis retule-

ANNO  
CHRISTI  
314.

runt; verbo insuper affirmantes, quod iudicium suum pro rerum fuisset æquitate depromptum: eosque potius causæ obnoxios esse dicentes, qui cōtra Cæcilianum quædam putauerunt commouere. adeo vt istud post iudicium habitum Africam ipsos remeasse perhiberent. Inde propter hæc omnia probabili rerum æstimatione speraueram, quod omnibus omnino seditionibus & contentionibus, quæ ab iis hominibus videbantur subito commotæ, finis debitus fuisset impositus. Sed cum dictationis tuæ scripta legissem, quæ ad Nicasium & ceteros super hisdem simulationibus grauitas tua mittenda crediderat, euidenter agnoui, quod neque respectum salutis suæ, neque, quod est maius, Dei omnipotentis venerationem ante oculos suos velint ponere. Siquidem ea agere persistant, quæ non modo ad ipforum dedecus infamiamque pertineant, sed etiam his hominibus detrahendi dent facultatem, qui longe ab huiusmodi sanctissima obseruantia sensus suos noscuntur auertere. Nam id quoque te scire conuenit, quod ex hisdem venerunt, asserentes quod minus dignus idem Cæcilianus cultu sanctissimæ religionis habeatur. Et contra id quod iisdem responderam, frustra eos id iactare, quippe cum res fuisset apud urbem Romam ab idoneis ac probatissimis viris Episcopis terminata, obnixè ac pertinaciter respondendum æstimauerunt, quod eorum omnis causa non fuisset audita; sed potius iidem Episcopi quodam loco se clausissent, & prout ipsis aptum fuerat, iudicassent. Quare cum hæc tot & tanta nimium obnixas dissensiones protrahere peruiderem, ita vt nullomodo finis iisdem dari posse videretur, nisi & Cæcilianus idem, & ex his qui contra eum dissident, tres aliqui in iudicium eorum, qui cum Cæciliano sentiunt consensumque debent, ad Arelatense oppidum venerint: iniungendum solertia tuæ duxi, vt mox has literas meas acceperis, cum Cæcilianum supradictum, cum aliquibus ex his quos ipse delegerit; (sed & de Byzacenæ, Tripolitanae, Numidiarum, & Mauritaniarum prouinciis, singuli quique aliquantos ex suis perducere debebunt, quos ipsi putauerint eligendos) sed etiam aliquos ex his qui contra eundem Cæcilianum dissentiant, data euectione publica, per Africam & Mauritaniam, inde ad Hispanias breui

tractu facias nauigare. Et inde nihilominus his in singulis Episcopis singulas tractorias tribuas, vt ipsi ad supradictum locum intra diem Kalendarum Augustarum possint peruenire: celeriter intimaturus iisdem, vt antequam proficiantur, debeant disponere, quatenus absentibus ipsis & disciplina competens habeatur, & nulla forte seditio, vel aliquorum altercatio, quæ ad maximum dedecus spectet, oriatur. De cetero plena cognitione suscepta finis adhibeatur. Quia cum præsentiam sui exhibuerint, vniuersa quæ nunc in contentione esse noscuntur, non immerito finem debent accipere maturum, vt protinus possint terminari atque componi. Nam cum apud me certum sit, te quoque Dei summi esse cultorem, confiteor grauitati tuæ, quod nequaquam fas esse ducam, vt eiusmodi contentiones & altercationes dissimulentur a nobis, ex quibus forsitan commoueri possit summa diuinitas, non solum contra humanum genus, sed etiam in meipsum, cuius curæ nutu suo cælesti terrena omnia moderanda commisit, vt secus aliquid hæcenus incitata decernat. Tunc enim reuera & plenissime potero esse securus, & semper de promptissima beneuolentia potentissimi Dei prosperima & optima quæque sperare, cum vniuersos sensero debito cultu catholica religionis sanctissimum Deum concordis obseruantia fraternitatis venerari.

*Exemplum alterius epistolæ Constantini ad Episcopum Syracusanum, vt cum duobus aliis pergat ad Concilium Arelatense.*

Ex Græca eius interpretatione, quæ apud Eusebium extat. lib. x. Historiæ Eccles. c. v.

CONSTANTINVS AVGVSTVS CHRETO  
*Episcopo Syracusano.*

I AM quidem & antea, cum quidam improbo ac peruerso studio de sancti cælestisque numinis cultu & fide catholica dissidere cœpissent, ad refecandas illorum huiusmodi contentiones ita constitueram, vt missis aliquot e Gallia Episcopis, tum aduenire iussis ab Africa iis, qui diuersarum